

ब(व)दरः, पुं, (बदति स्थिरीभवति द्वित्रेऽपि पुनः प्ररोहतीति । बद् + अर ।) कौलिः । तत्पत्रादिगुणाः ।

“बदरस्य पत्रलेपो ज्वरदाहविनाशनः । लक्षा विस्फोटप्रमनी बीजं नेत्रामयापहम् ॥” इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्य पर्यायः फलगुणाश्च स्त्रीवलिङ्गबदरशब्दे द्रव्याः ॥ * ॥ देवसर्षपट्टचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कार्पासास्थि । इति मेदिनी ॥ कापा सेर विच इति भाषा ॥ तत्र अन्तःस्थवकारादिशब्दमध्ये गृहीतोऽयम् ॥

ब(व)दरफली, स्त्री, (बदरस्यैव फलमस्याः । बदरफल + डीप् ।) भूवदरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ ब(व)दरवल्ली, स्त्री, (बदरा बदरफलबहुला वल्ली लता ।) भूवदरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बदरा, स्त्री (बदति द्विमायामपि पुनः प्ररोहणात् स्थिरीभवति या । बद् + बाहुलकादरः । टाप् ।) वराहक्रान्तावृक्षः । (तत्पर्यायो यथा, “वाराहकीकन्दं देवान्ये चर्मकारास्तुको मतः । अनूपसम्भवे देशे वाराह इव लोभवान् । विदारी खाडुकन्दा च सा तु क्रोड्डी सिता स्रुता ॥ इक्षुगन्वा चौरवल्ली चौरशुक्ला पयस्विनी । वाराहवदना गृह्णित्वेऽपि कथ्यते ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ कार्पासीवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ११६ ॥ यलापर्णी । इति मेदिनी । रे, २०७ ॥ विष्णुक्रान्ता । इति विश्वः ॥

बदरामलकं, स्त्री, (बदरफलमिवामलकम् ।) प्राचीनामलकम् । इति हारावली । १०२ ॥ बदरिः, स्त्री, (बद् + बाहुलकादरिः ।) कौलिः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

बदरिकाश्रमः, पुं, स्त्री, (बदरिकाचिह्नित आश्रमः ।) तीर्थविशेषः । (अस्ौ च हिमालयपर्वतैकदेशे श्रीनगरसमीपे अलकनन्दानद्याः पश्चिमस्यतीरे अवस्थितः ।) स तु नारायणस्य आसस्य आश्रमः । यथा, महाभारते । ३ धौम्यतीर्थ-यान्नापर्वण्यि ९० । २३—२३ ।

“नारायणो विभुर्विष्णुः शान्धतः पुरुषोत्तमः । तस्यातिथयः पुण्यां विशालां बदरीमनु ॥ आश्रमः ख्यायते पुण्यस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । उज्जतीयवहा गङ्गा शीततीयवहा पुरा ॥ सुवर्णसिकता राजन् । विशालां बदरीमनु । ऋषयो यत्र देवाश्च महाभागा महौजसः ॥ प्राप्य निबन्धं नमस्यन्ति नारायणमर्जं विशुम् । यत्र नारायणो देवः परमात्मा सनातनः ॥ तत्र कृतं जगत् पार्यं । तीर्थान्यायतनानि च । तत् पुण्यं तत् परं ब्रह्म ततीर्थं तत्तपोवनम् ॥ तत् परं परमं देवं भूतानां परमीश्वरम् । शान्धतं परमचैव धातारं परमं पदम् ॥ यं विदित्वा न प्रोचन्ति विदांसः शान्धदृष्टयः । तत्र देवधेयः सिद्धाः सर्वे चैव तपोधनाः ॥ आदिदेवो महायोगी यत्रास्ति मधुसूदनः ।

पुण्यानामपि तत् पुण्यं तत्र ते संशयोऽस्तु मा ॥ यतानि राजन् ! पुण्यानि पृथिक्कां पृथिवीपते ! । कौर्मितानि नरश्रेष्ठ । तीर्थान्यायतनानि च ॥ यतानि वसुभिः साधैरादिर्बैर्बदरिभ्यः । ऋषिभिर्ब्रह्मकल्पैश्च सेवितानि महात्मभिः ॥ चरन्नेतानि कौन्तेय ! सच्चितैर्ब्रह्मवादिभिः । भ्रातृभिश्च महाभागेऽस्तु कर्त्वा विहरिष्यसि ॥ (तथा च भागवते । ७ । ११ । ६ ।

“योऽवतीर्थ्यात्मनोऽंशेन दाहाययान्नु धर्मतः । लोकानां स्वस्तयेऽथास्ते तपो बदरिकाश्रमे ॥” बदरी, स्त्री, (बदर + गौरादित्वात् डीष् । बदरि + क्तकारादिति पक्षे डीष् वा ।) कौलिः । इत्यमरः । २ । ४ । ३६ ॥ (अस्याः पर्यायो बदरशब्दे द्रव्यः । यथा, भागवते । १ । ७ । ३ ।

“तस्मिन् स आश्रमे आसौ बदरीखण्डमखिते ॥” कार्पासी । इति शब्दरत्नावली ॥ कपिकक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (बदर्याः फलम् हरौ-तन्वादिभ्यश्चेति विकाराद्यस्य लुक् । बदरीफलम् ॥) बदरीच्छदा, स्त्री, (बदर्याच्छदा इव च्छदा यस्याः ।) हस्तिकौलिः । शब्दरत्नी । इति रत्नमाला ॥

बदरीपत्रः, पुं, (बदर्याः पत्रमिव आकृतितर्यस्य ।) नखीनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,— “बदरीपत्रकल्मं वा हृतशृङ्गं ससेन्ववम् । खरोपघाते कासे च केहेमेतत् प्रयोजयेत् ॥” इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयुक्ते खरभेदाधिकारे ॥) बदरीपत्रकं, स्त्री, (बदरीपत्र + स्वार्थे कन् ।) नखीनामगन्धद्रव्यम् । इति जटाधरः ॥

बदरीफला, स्त्री, (बदर्याः फलमिव फलं यस्याः ।) नीलश्रेफालिका । इति शब्दमाला ॥ बदरीशैलः, पुं, (बदरीबहुलः शैलः पर्वतः ।) हिमालयपर्वतैकदेशः । बदरीवनं बदरिकाश्रम इति च ख्यातः । स तु श्रीनगराख्यदेशे अलकनन्दानदीपश्चिमतीरे वर्तते । इति पुराणान्तरम् ॥

बहुं, त्रि, (बध्ते स्म इति । बन्ध + कर्मणि क्तः ।) बन्धनयुक्तम् । बांधा इति भाषा । तत्पर्यायः । सन्धानितम् २ मूलम् ३ उद्धृतम् ४ सन्धितम् ५ सितम् ६ । इत्यमरः । ३ । १ । ६५ ॥ निगद्धितम् ७ नद्धम् ८ कौलितम् ९ यन्धितम् १० संयतम् ११ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ६ । ३०८ ।

“वदयेन यथा पाशैर्बहु एवाभिदृश्यते । तथा पापान्निगृह्णीयात् व्रतमेतद्धि वारुणम् ॥” तथा च मेघदूते । ७६ ।

“तन्मध्ये च स्मटिकफलका काञ्चनीवासयष्टि-मूले बहु मणिभिरनतिप्रौढवंशप्रकाशैः ॥” तथा च शाकुन्तले २ अङ्कः । “ह्यायावहकदम्बकं मृगकुलं रोमन्धमभ्यस्तु ॥”

बहुगुदं, स्त्री, (बहुं गुदं पायुर्येन ।) उदररोग-विशेषः । तस्य निदानं यथा,— “यस्यान्मन्त्रैरुपलेपिभिर्भ्रा-वालाश्रमिर्वा पिहितं यथावत् । सञ्चीयते तस्य मलः सदोधात् शूनैः शूनैः सङ्करवच्च नाश्याम् ॥ निरुध्यते तस्य गुदं पुरीषं निरेति कृच्छ्रादपि चाख्यमख्यम् । हृन्नाभिमध्ये परिदृष्टिमेति तस्योदरं बहुगुदं वदन्ति ॥” इति माधवकरः ॥ * ॥

तस्य चिकित्सा यथा । “स्निग्धस्निग्धस्याभ्यक्त-स्याधो नामेर्वाभतच्चतुरङ्गुलमपहाय रोम-राज्या उदरं पाटयित्वा चतुरङ्गुलप्रमाण-मन्त्राणि निष्कृष्य निरीक्ष्य बहुगुदस्यान्प्रति-रीधकरमङ्गलानं बालं वापोक्ष्य मलजातं वा ततो मधुसर्पिर्धामभ्यन्यान्त्राणि यथास्थानं स्थापयित्वा बालं ब्रणसुदरस्य सीथेत् द्वित्रयो-योक्तेन विधानेन च रोपयेत् ॥” इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १४ अध्यायः ॥ (तथास्य-सकारणलक्षणम् ।

“पञ्चवालेः सङ्घातेन मुक्तेर्बुधायने गुदे । उदावर्त्तस्तथाशौभिरन्धर्वैश्चैनेन वा ॥ अपानो मार्गसंरोधात् हृत्वाग्निं कुपितोऽनिलः । वर्चःपित्तकफान् बहुा जनयत्युदरं ततः ॥” तस्य रूपाणि ।

“दृष्ट्यादाहज्वरसुखतालुशोषोऽसादकासंश्रास-दौर्ज्यारोचकाविपाकवर्चोऽम्रसङ्घातान्च्छर्दि-चवधुशिरोहृन्नाभिगुदशूलान्यपिचोदरं मृदावातं स्थिरमख्यनीलराशौसिरावनहृन्नाभिकं वा प्रायो नाभ्युपरिगोपुच्छवदभिन्निर्वर्त्यति इत्येतत् बहुगुदोदरमिति विद्यात् ॥” तथास्य चिकित्सा ।

“स्निग्धाय बहुदरिण्ये मृच्चं तीक्ष्णौषधान्वितम् । सतेजलवर्धं ददात् निरूहं सांयुवासनम् ॥” इति चरके चिकित्सितस्थाने त्रयोदशोऽध्याये ॥ बहुष्य, स्त्री, बहुष्याणि । सृष्टिः । इति पुराणा-स्तरम् ॥ बहुष्यीति च पाठः ॥ बहुफलः, पुं, (बहुानि फलानि यस्येति ।) करञ्ज-वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विटतिरस्य करञ्ज-शब्दे ज्ञातया ॥)

बहुसृष्टिः, त्रि, (बहुा इष्टा दानान्निष्टता वा सृष्टि-यस्येति ।) इष्टसृष्टिः । कृपणः । यथा, नैषधे । ३ । ८५ ।

“सजीवमप्यर्थिमुदे हृद्भ्र-स्तव त्रया नेदृशबहुमुष्टेः ॥” बहुमूलं, त्रि, (बहुं मूलं यस्येति ।) इष्टमूलम् । उन्नाटनानर्हमूलम् । यथा, माघे । २ । ३८ । “त्वया विप्रकृतश्चेदो रुक्मिणीं हरता हरे ! । बहुमूलस्य मूलं हि महहैरतरोः स्त्रियः ॥” बहुरसालः, पुं, (बहुो रसेन आरुतः अतएव रसालः रसवान् ।) त्रिविधराजान्नागार्गता-